

# ราเชล คอรัรี: แสงสว่างที่ไม่ยอมก้มหัว

ในวันที่ **16 มีนาคม 2003** ที่ทางใต้ของฉนวนกาซา พื้นดินสั่นสะเทือนใต้รถแทรกเตอร์ — และด้านหน้ามีหญิงสาวชาวอเมริกันวัย 23 ปี สวมเสื้อกั๊กสีส้ม ถือโทรโข่ง เสียงของเธอดังก้องเพื่อปกป้องบ้านของครอบครัวหนึ่ง ชื่อของเธอคือ **ราเชล คอรัรี**

วันนั้นเธอยืนอยู่คนเดียวบนผืนทราย แต่ไม่ใช่ในจิตวิญญาณ ในหัวใจของเธอมีเด็ก ๆ ที่เธอเล่นด้วย แม่ ๆ ที่เลี้ยงดูเธอ ครอบครัวที่เปิดบ้านให้เธอเข้ามาในชีวิตของพวกเขา เธอเชื่อว่าการปรากฏตัวของเธอจะหยุดเครื่องจักรนั้นได้ มันไม่หยุด เมื่อมันเคลื่อนที่ไปข้างหน้า มันบดขยี้ร่างกายของเธอ แต่ไม่สามารถบดขยี้สิ่งที่เธอยืนหยัดเพื่อมันได้

ราเชล คอรัรีไม่ได้ถูกฆ่าด้วยน้ำหนักรถแทรกเตอร์เพียงอย่างเดียว เธอถูกฆ่าด้วยน้ำหนักของความอยุติธรรม — และเธอตายขณะยืนขวางทางมัน

## การก่อตัวของพยาน

ราเชล อลีน คอรัรี เกิดเมื่อ **10 เมษายน 1979** ที่ **โอลิมเปีย, วอชิงตัน** — สถานที่แห่งฝน ป่าไม้ และมโนธรรมทางการเมืองที่เจียบสงบ ตั้งแต่ยังเด็ก ราเชลรู้สึกถึงการละเมิดของผู้อื่น เธอถามคำถามใหญ่ตั้งแต่นั้น ๆ และบ่อยครั้ง เมื่ออายุสิบขวบ เธอประกาศเป้าหมายของเธอว่า “ยุติความหิวโหยของโลก” เธอไม่ได้โตขึ้นจากสิ่งนั้น — เธอเติบโตเข้าไปในมันลึกยิ่งขึ้น

ที่ **The Evergreen State College** เธอศึกษาการพัฒนาโลก วรรณกรรม และทฤษฎีการเมือง แต่ราเชลต้องการมากกว่าแค่ทฤษฎี เธอต้องการเผชิญหน้ากับความอยุติธรรมแบบตัวต่อตัว เมื่อเธอได้เรียนรู้เกี่ยวกับความทุกข์ของชาวปาเลสไตน์ภายใต้การยึดครองทางทหาร — ชีวิตที่เต็มไปด้วยบ้านเรือนที่ถูกทำลาย พรมแดนที่ปิดตาย และความฝันที่แตกสลาย — เธอไม่ได้แค่ศึกษาวิกฤตนั้น เธอ **ไป**

ใน **มกราคม 2003** ราเชลเดินทางมาถึงกาซาในฐานะส่วนหนึ่งของ **ขบวนการความเป็นปึกแผ่นระหว่างประเทศ (ISM)** — ขบวนการไม่ใช้ความรุนแรงที่นำโดยชาวปาเลสไตน์ ซึ่งต้อนรับนักกิจกรรมนานาชาติเข้าสู่หัวใจของดินแดนที่ถูกยึดครอง

ที่นั่น หัวใจของเธอพบสาเหตุของมัน และกาซาพบลูกสาวคนหนึ่ง

## กาซา: เสียงเต้นของมโนธรรมเธอ

ราเชลไม่ได้เพียงแค่มองกาซา — เธอ **เข้าสู่ชีวิตของมัน** เธออาศัยอยู่ท่ามกลางผู้คนใน **ราฟาห์** เมืองที่เต็มไปด้วยรอยแผลจากการปิดล้อมและการสูญเสีย เธอพักกับครอบครัวปาเลสไตน์ในบ้านที่ถูกคุกคามด้วยการรื้อถอน เธอเรียน **ภาษาอาหรับ** ช่วยเด็ก ๆ ทำการบ้าน แบ่งปันขนมปังกับเพื่อนบ้าน และเดินบนถนนฝุ่นที่ถูกบดบังด้วยรถถัง

ชาวราฟาห์ต้อนรับเธอ **ไม่ใช่ในฐานะแขก** แต่ในฐานะหนึ่งในพวกเขาเอง พวกเขาเรียกเธออย่างรักใคร่ว่า **“ราชา”** และเธอไม่รักษาระยะห่าง เธอนั่งในเต็นท์ไว้อาลัย เธอถือของชำให้แม่ ๆ เธอยืนเคียงข้างชาวนาบนผืนนาที่ถูกไถ

พรวน การปรากฏตัวของเธอไม่ใช่สัญลักษณ์ — มัน **จริงใจ**

ในจดหมายกลับบ้าน เธออธิบายความอยุติธรรมที่ทนไม่ได้ — และความเจ็บของโลกที่ทนไม่ได้

“ฉันกำลังเป็นพยานของการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์เรื้อรังและร้ายกาจนี้” เธอเขียน “ฉันยังค้นพบระดับของความแข็งแกร่งและความเอื้ออาทรที่ฉันไม่เคยคิดว่ามันเป็นไปได้”

ราเซลเข้าใจว่า **ความเป็นปึกแผ่น** ไม่ใช่คำขวัญ — มันคือการเสียสละ และเธอพร้อมที่จะทำมัน

## การยืนหยัดครั้งสุดท้าย: พยานที่ถูกทำให้เป็นนิรันดร์

ในวันที่ **16 มีนาคม 2003** ราเซล คอร์รี ยืนอยู่หน้าบ้านของ **ครอบครัวนี้สราลเลาะห์** ในราฟาห์ เธอเคยอาศัยอยู่กับพวกเขา แบ่งปันโต๊ะอาหาร และนอนใต้หลังคาของพวกเขา วันนั้น กองทัพอิสราเอล บกส่ง **รถแทรกเตอร์คาเทออร์พิลลาร์ D9** เพื่อรื้อบ้านของพวกเขา — เช่นเดียวกับบ้านหลายร้อยหลังในกาซา ราเซลก้าวออกมา เธอสวมเสื้อกั๊กสีส้มสดใส และตะโกนผ่านโทรศัพท์ ชัดเจนมองเห็นได้ในพื้นที่เปิดโล่ง

เครื่องจักรเคลื่อนที่ไปข้างหน้า มันไม่หยุด เมื่อมันถอยกลับ ร่างกายของราเซลนอนอยู่ใต้มัน — ถูกบดขยี้ ไร้ชีวิต แต่ถูกเปลี่ยนแปลงไปตลอดกาลเป็นสิ่งที่ไม่ตาย

เจ้าหน้าที่อิสราเอล **ยึดซากศพของเธอ** สิ่งที่มาทำให้ครอบครัวของเธอได้รับความรุนแรงครั้งที่สอง ที่เจ็บกว่า โดยไม่เคารพสิทธิหรือความโศกเศร้าของพวกเขา เจ้าหน้าที่อิสราเอล **ทำการชันสูตรศพบนร่างกายของราเซลโดยไม่ได้รับความยินยอมจากครอบครัว** จากนั้น **เผาศพเธอ** และส่งกลับให้พ่อแม่ของเธอในโอลิมเปียเพียง **เก้าอี้ของเธอก็**

แม่ของราเซล **ซินดี คอร์รี** ให้การในภายหลังในศาลอิสราเอลและในสัมภาษณ์นานาชาติ:

“เราไม่เคยถูกปรึกษาเกี่ยวกับการชันสูตรศพ เราได้รับแจ้งว่ามันต้องเกิดขึ้นก่อนที่ร่างกายจะถูกปล่อยออกมา แต่เราไม่ได้รับแจ้งว่าเมื่อไหร่ ที่ไหน โดยใคร หรือว่าคำขอของเราจะถูก **ละเลย**” — **ซินดี คอร์รี, การให้การในศาลเขตโฮฟา 2010 และสัมภาษณ์ 2015**

ความอัปยศครั้งสุดท้ายนี้ ดำเนินการโดยไม่มี การดูแลหรือความยินยอม ยังคงเป็นบทที่หลอกลอนในความอยุติธรรมของการตายของเธอ มันปฏิเสธครอบครัวของเธอแม้กระทั่งสิทธิขั้นพื้นฐานที่สุด — การดูแลร่างกายของลูกสาวด้วยความสงบ การสวดมนต์ และการอยู่ด้วยกัน

แต่ใน **กาซา** จิตวิญญาณของเธอได้รับการยกย่องด้วย **ศักดิ์ศรี** ที่นั่น ราเซลไม่ได้ถูกฝังในความเจ็บ เธอถูกยกขึ้นเป็น **ชาฮิดา** ผู้เสียสละ ในวัฒนธรรมของราฟาห์ ในสายตาของครอบครัวที่เธอตายเพื่อปกป้อง เธอถึงจุดยืนทางศีลธรรมสูงสุด — ไม่ใช่ด้วยความรุนแรง แต่ด้วย **การเสียสละเพื่อปกป้องชีวิต**

ชาวราฟาห์จัด **งานศพเชิงสัญลักษณ์** พวกเขาห่อศพของเธอด้วยธงปาเลสไตน์ ถือความทรงจำของเธอผ่านถนน และเรียกบทจากอัลกุรอาน ซึ่งดังก้องผ่านศตวรรษเพื่อเป็นเกียรติแก่ผู้ที่ตายเพื่อปกป้องผู้บริสุทธิ์:

“และอย่าคิดเลยว่าผู้ที่ถูกฆ่าตายในหนทางของอัลลอฮ์นั้นตายแล้ว แท้จริงพวกเขายังมีชีวิตอยู่ ณ พระเจ้าของพวกเขา ได้รับการเลี้ยงดู ยินดีกับสิ่งที่อัลลอฮ์ประทานให้พวกเขาจากความเมตตาของพระองค์ และพวกเขาได้รับข่าวดีเกี่ยวกับผู้ที่ [จะเป็นชาฮิด] หลังจากพวกเขาที่ยังไม่เข้าร่วมกับพวกเขา — ว่าไม่มีความกลัวใด ๆ จะเกิดขึ้นกับพวกเขา และพวกเขาจะ

**ไม่เศร้าโศก พวกเขาได้รับข่าวดีของความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ และความเมตตา และว่าอัลลอฮ์ไม่ทำให้รางวัลของผู้ศรัทธาหายไป” (ซูเราะฮ์ อาลี อิมรอน 3:169-171, ซาฮีห์ อินเตอรเนชันแนล)**

แม้ว่าราเชล คอรัรีจะไม่ใช่มุสลิม **จิตวิญญาณของชาฮาดะฮ์** — การยอมรับความจริงจนถึงความตาย — มีชีวิตอยู่เต็มเปี่ยมในตัวเธอ การเป็นชาฮีดของเธอ **ไม่เพียงแต่ถูกยอมรับโดยชาวภาษา; มันถูกทำให้ศักดิ์สิทธิ์** ชื่อของเธอเข้าร่วมรายชื่ออันศักดิ์สิทธิ์ของผู้ที่สละชีวิตเพื่อความยุติธรรม ความมีศักดิ์ศรี และผู้อื่น

## ครอบครัวที่ไม่ลืม

พ่อแม่ของราเชล **เคิร์ก และ ซินดี คอรัรี** อาจจะหันเข้าหาความโศกเศร้าของตนเอง แทนที่จะทำเช่นนั้น พวกเขาหันออกไปข้างนอกด้วยจุดมุ่งหมาย พวกเขาก่อตั้ง **มูลนิธิราเชล คอรัรีเพื่อสันติภาพและความยุติธรรม** ไม่ใช่เป็นอนุสรณ์แห่งอดีต แต่เป็น **พันธสัญญาต่ออนาคต**

พวกเขายืนต่อหน้าศาล รัฐบาล และมหาวิทยาลัย — เรียกร้องความยุติธรรมสำหรับลูกสาวของพวกเขา และสำหรับผู้ที่เธอยืนหยัดด้วย ในปี 2012 ศาลอิสราเอลตัดสินว่าการตายของเธอเป็น “อุบัติเหตุ” และปลดเปลื้องรัฐ แต่ภารกิจของเคิร์กและซินดีไม่เคยสิ้นสุด

จนถึงทุกวันนี้ พวกเขา **มีส่วนร่วมส่วนตัวในการปกป้องสิทธิของชาวปาเลสไตน์** ขยายเสียงของผู้ที่ถูกปิดปาก เดินตามเส้นทางที่ราเชลเคยเดิน และเป็นตัวแทนของความจริงที่เธอตายเพื่อมัน: ว่าความยุติธรรมไม่ได้เป็นของชาติหนึ่ง ความเชื่อหนึ่ง หรือประชาชนหนึ่ง — มันเป็นมรดกสากล

ลูกสาวของพวกเขาไม่ได้สูญเสียชีวิต เธอ **มอบมัน** อย่างอิสระ

## แสงสว่างที่เรอถึงไว้

ชื่อของราเชล คอรัรี อาศัยอยู่ในจิตรกรรมฝาผนังทั่วภาษา โรงเรียนตั้งชื่อตามเธอ เด็ก ๆ ถูกสอนเกี่ยวกับชาวอเมริกันที่ยืนหยัดเพื่อพวกเขาเมื่อมีเพียงไม่กี่คน เธอถูกจดจำในบทกวี ภาพยนตร์ และการเผ่าเทียน ละคร **ชื่อของจันคือราเชล คอรัรี** ที่รวบรวมจากจดหมายและบันทึกของเธอ ได้ทำให้ผู้ชมทั่วโลกน้ำตาไหล

แต่**遺産**ที่แท้จริงของเธอ **ไม่ได้อยู่ในศิลปะหรือความทรงจำ** — มันอยู่ในมโนธรรมที่มีชีวิตที่เธอปลูกขึ้นในผู้อื่น เธอได้แรงบันดาลใจให้คนนับพันตั้งคำถามถึงบทบาทของตนเองในระบบการกดขี่ เพื่อยืนหยัดในความเป็นปึกแผ่นกับผู้ที่ถูกยึดครองและถูกขบไล่ และเพื่อจดจำว่า **แม้แต่คนเดียว** หากถูกนำทางด้วยความจริง **สามารถยืนหยัดต่อกำแพงแห่งความอยุติธรรม**

ในหัวใจของชาวปาเลสไตน์ ราเชล คอรัรี ยังคงไม่ใช่สัญลักษณ์ แต่เป็น **พี่สาว** — ผู้ที่ความรักของเธอข้ามมหาสมุทร และการเสียสละของเธอเชื่อมโยงเธอกับรุ่นของผู้ชอบธรรม

## สรุป: พยานที่ไม่ถูกปิดปาก

มากกว่ายี่สิบปีได้ผ่านไป แต่ชื่อของราเชล คอรัรี ยังคงดังก้อง — ในค่ายผู้ลี้ภัย ห้องเรียน การประท้วง และการสวดมนต์ เธอไม่ใช่ทหาร ไม่ใช่นักการทูต ไม่ใช่นักการเมือง เธอเป็นมนุษย์ — ไม่กลัว มีหลักการ และเต็มเปี่ยมด้วยความรัก

เธอไม่ได้มาภาษาเพื่อตัวเอง เธอมาเพื่อ **พวกเขา** และเธออยู่ต่อ

“ใครก็ตามที่ช่วยชีวิตคนหนึ่งชีวิต” อัลกุรอานประกาศ **“ก็เหมือนกับช่วยชีวิตมนุษยชาติทั้งหมด” (ซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์ 5:32)**

ราเชล คอรรี พยายามช่วยชีวิตหลายคน — ไม่ใช่ด้วยความรุนแรง แต่ด้วยการปรากฏตัวของเธอ เธอไม่ถูกปิดปากด้วยความกลัว เธอไม่ถอยหนีต่อหน้าเครื่องจักรแห่งการกดขี่ และแม้ว่าร่างกายของเธอจะถูกทำลาย พยานของเธอยังคงไม่แตกสลาย

## ราเชล คอรรี ไม่ได้จากไป

เธอ **ยังมีชีวิตอยู่** — ในความทรงจำ ในจิตวิญญาณ ในทุกการกระทำแห่งความกล้าหาญที่ตามเธอมา เธอมีชีวิตอยู่กับพระเจ้าของเธอ ท่ามกลางชาฮีด ยืนดีในแสงสว่างที่เธอเดินทางไปหา

เธอยืน ตก และลุกขึ้น — **ตลอดกาล**

## เอกสารอ้างอิง

- Corrie, Rachel. **Let Me Stand Alone: The Journals of Rachel Corrie**. แก้ไขโดย Cindy Corrie และ Craig Corrie. New York: W. W. Norton & Company, 2008.
- อัลกุรอานอันศักดิ์สิทธิ์. แปลโดย Sahih International. Jeddah: Abul-Qasim Publishing House, 1997.
- International Solidarity Movement. **“Remembering Rachel Corrie.”** คำแถลงและคำให้การของพยาน, 2003.
- Human Rights Watch. **“Israel: Investigate Death of American Protester.”** แถลงข่าว. 17 มีนาคม 2003.
- Amnesty International. **“Israel/Occupied Territories: Death of Rachel Corrie Must Be Investigated.”** คำแถลงสาธารณะ. 18 มีนาคม 2003.
- สำนักงานประสานงานด้านมนุษยธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNOCHA). **“Rafah Demolitions: Overview and Humanitarian Impact.”** อัปเดตจากพื้นที่ฉนวนกาซา, 2003.
- Corrie กับ รัฐอิสราเอล. **คำพิพากษาศาลเขตโฮฟา.** คดี 371/05. 28 สิงหาคม 2012.
- ศาลฎีกาอิสราเอล. **คำตัดสินในการอุทธรณ์ Corrie กับ รัฐอิสราเอล.** คดี 8573/12. 12 กุมภาพันธ์ 2015.
- Rickman, Alan, และ Katharine Viner, บรรณาธิการ. **My Name Is Rachel Corrie.** London: Nick Hern Books, 2005.
- มูลนิธิราเชล คอรรีเพื่อสันติภาพและความยุติธรรม. **คำแถลงภารกิจและเอกสารสนับสนุนสาธารณะ.** Olympia, WA, 2003–ปัจจุบัน.